

har været med hans Billie, men at Lars, om han ikke har været til Gilde, saa ialtsald ikke har været hjemme, eller at hans Røgter ikke har påsset paa? Tror den ærede Ordfører ikke, at en saadan Undskyldning vil være tilrede til enhver Tid, naar der bliver Spørgsmaal om at idømme Bøder?

Hvad Vædringsforslaget under Nr. 29 angaar, da har jeg Intet at erindre imod den stete Tilføielse angaaende Paatalen i Bødesager efter §§ 2 og 4. Selvsølgelig har det været nødvendigt i denne Henseende at forordre Paragraphen, fordi den ellers efter den stedfundne Vedtagelse af forskjellige Vædringsforslag vilde være mangelfuld, idet der nemlig er kommet Bestemmelser om Bøder ind i Paragraphen, hvor saadanne ikke fandtes i det oprindelige Lovforslag. Heller ikke har jeg Noget at erindre mod det tilføiede nye Stykke, angaaende hvem Bøderne skulle tilfalde; naar det ikke staar i selve Lovforslaget, saa er det, fordi jeg har fundet, at det fulgte ligefrem af Sagens egen Natur og den ældre Lovgivning. Derimod deler jeg fuldkommen den Betænkelse, som et æret Medlem (Tobiesen) har havt, ved, at man har forandret Regjeringens Forslag om, at Ufred af Mennesker skulde være Gjenstand for offentlig Paatale. Det er sikkert, at dette er en af de Ting, som det er aller vanskeligst at værges sig mod; medens det vel ikke gjør noget synderligt, at en Mand en enkelt Gang gaar over en Andens Mark, saa er det derimod en af de største Plager, som Landmændene have, naar deres Sorder ere beliggende saaledes, at der bliver almindelig Færdsel over dem af Alle, som skulle fra et vist givet Punkt til et andet, og det er næsten umuligt eller ialtsald forbundet med ikke ganske lidt Kvaleri og Harm at forhindre det. Nu siger jeg: Erkjendes dette for at være en Ufred af den Bessaffenhed, som det virkelig er, saa er det i sin Orden, at man giver Gieren et Middel ihænde, hvorved han kan skaffe sig Fred, uden selv at skulle sætte sig i Bekostning og uden selv at skulle være Saggiver. Jeg kan ikke se rettere, end at det er i sin Orden, at han faar Lovens Bessyttelse overfor den Slags Forulempelser, uden at skulle være nødt til at

sætte sig i det ubehagelige Forhold selv at være Sagsøger, og uden at skulle betale for at faae Lovens Bessyttelse for sin Ret. Denne Forandring billiget jeg altsaa ikke, og forsaavidt som dette Vædringsforslag skulde blive vedtaget, forbeholder jeg mig ialtsald til Idie Behandling at fremdrage til Afgjøvelse i Thinget det Spørgsmaal, hvorvidt det betragter denne Krænkelse af Freden for at være af den Bessaffenhed, at den bør være Gjenstand for offentlig eller for privat Paatale. Jeg skjønner heller ikke rettere, end at den Grund, som den ærede Ordfører anførte, at der kun bør være Tale om offentlige Politisager, hvor den offentlige Fred er bleven forstyrret, ikke er rigtig. Det forekommer mig ialtsald ikke, at dette Princip har været det Ledende, naar man har ladet Overtrædelser efter §§ 8 og 9 være Gjenstand for offentlig Paatale; thi de ere ligesaa godt Krænkelser af den enkelte Mand's Ret som de i § 7 omhandlede. — Der er til dette Vædringsforslag stillet et Underædringsforslag af det samme ærede Medlem, som jeg oftere har nævnt (Estrup), hvorefter Bøden efter § 2 skulde være Gjenstand for offentlig Forfølgning. Derimod har det ærede Udvalg ment, at denne Forføelse skulde være Gjenstand for privat Paatale. (Ordføreren: Udvalget gaar ind paa dette Underædringsforslag). Ja, naar Udvalget gaar ind derpaa, saa har jeg ikke Andet at sige dertil, end at anbefale det til Thinget til Vedtagelse.

De næste Vædringsforslag har jeg ikke Noget imod. Jeg erkjender, at der har været Anledning til at udnævne 3 istedetfor 2 Vædringsmænd, og jeg tror ogsaa at være i fuld Overensstemmelse med mine Udtalelser ved første Behandling, naar jeg siger, at jeg heller ikke har Noget imod, at det bliver afhængigt af Sogneraadets Valg, om man vil bruge Hegnslynsmændene efter Loven af 6te Marts 1869 til disse Forretninger, eller man vil udnævne særlige Taxationsmænd. Det vil jo herefter staa Sogneraadet aabent at overveie, hvorvidt man kan bruge de Hegnslynsmænd, som man har, til disse Forretninger eller ikke. Under den Forudsætning, at Thinget vedtager Forslagene under Nr. 30 og 31, anser jeg Forslaget under Nr. 32 for at være en ren Redak-